

ARMATURA

RC J12/13/1991 CUI RO199001 IBAN RO29RNCB0106026615010001 B.C.R. Cluj-Napoca Capital Social: 15.235.039 RON

S.C. ARMĂTURA S.A.
400267 Cluj-Napoca, str. Gării nr.19
Tel: +40 264 435 367, Fax: +40 264 435 368
E-mail: office@armatura.ro, web: www.armatura.ro

870119.02.2008

RAPORT CURENT

Conform Regulamentului C.N.V.M. nr. 1/2006

Data raportului: 19.02.2008

S.C. "ARMĂTURA" S.A.

Sediul social: Cluj-Napoca, Str. Gării nr. 19

Numărul de telefon: 064/435367, 435391, fax: 064/435368

Numărul de ordine la Registrul Comerțului a jud. Cluj: J12/13/1991

Cod unic de înregistrare: 199001

EVENIMENT IMPORTANT DE RAPORTAT:

Finalizarea acțiunii de majorare capital social aprobată de AGEA din data de 30.04.2007, astfel:

În data de 30.04.2007 s-a aprobat majorarea capitalului social al societății comerciale până la valoarea de 20.000.000 lei, împuternicindu-se Consiliul de Administrație să ducă la finalizare acțiunea de majorare.

La data de 25.07.2007 s-a finalizat acțiunea de majorare a capitalului social al societății prin subscrierea tuturor acțiunilor emise de societate.

La data de 08.08.2007 prin încheierea judecătorului delegat la ORC de pe lângă Tribunalul Comercial Cluj s-a dispus înregistrarea la ORC a majorării capitalului social și s-a efectuat înregistrarea.

Ulterior acestei date s-au înaintat documentele necesare către OEVM de pe lângă CNVM pentru înregistrarea majorării capitalului social la OEVM și emiterea certificatului de înregistrare.

Certificatul de înregistrare la OEVM s-a eliberat la data de 20.12.2007 și i s-a comunicat subscrisei la data de 16.01.2008.

Emiterea certificatului de înregistrare a fost prelungită datorită faptului că acționarul BROADHURST INVESTMENTS LIMITED Cipru a contestat hotărârea adunării generale în instanță. Contestația formulată de acționar face obiectul dosarului nr. 2807/1285/2007 soluționat de Tribunalul Comercial Cluj, prin admiterea în parte a contestației formulată în sensul „constatării nulității absolute a hotărârii AGEA a acționarilor de la S.C. ARMĂTURA S.A. Cluj-Napoca, nr. 01/30.04.2007 în ceea ce privește mențiunea referitoare la anularea actului constitutiv existent Respinge cererea privind constatarea nulității actului constitutiv aprobat de adunarea generală din data de 30.04.2007 ca netemeinică.”

În prezent cauza se află în soluționarea apelurilor, declarate atât de acționar cât și de societate, la Curtea de Apel Cluj cu termen de judecată la data de 06.03.2008.

Dosarul de înregistrare a acțiunii de majorare a capitalului social cu toate actele necesare este trimis la societatea de registru al BVB, adică la S.C. DEPOZITARUL CENTRAL S.A. București pentru înregistrarea acțiunilor emise în registrul acționarilor, urmând ca în zilele ce urmează să se finalizeze acțiunea de majorare de capital social aprobată de AGEA din data de 30.04.2008.

Relații suplimentare se pot obține la sediul societății sau la tel. 0264-435-364 sau 0723-466-772.

Cu respect,

PREȘEDINTE CONSILIU DE ADMINISTRAȚIE
ing. dipl. GAGIU GABRIEL

ROMANIA
TRIBUNALUL COMERCIAL CLUJ
DOSAR NR.2807/1285/2007

SENTINȚA COMERCIALA NR.197/2007
Sedința camerei de consiliu din 7 noiembrie 2007
Instanța este constituită din:
PREȘEDINTE : MARIA CONSTĂNGIOARĂ
GREFIER : ANA PETEAN

Pe rol fiind solutionarea cauzei comerciale de fata, privind pe reclamanta BROADHURST INVESTMENTS LIMITED si parata SC ARMATURA SA - anulare hot.AGA.

La apelul nominal facut in sedinta camerei de consiliu se prezinta reprez. paratei, av. Todor Gaziuc, lipsa fiind reclamanta.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-au citit actele si lucrarile dosarului dupa care se constata ca s-a depus la dosar, prin registratura instantei, raspuns la intampinare din partea reclamantei, comunicandu-se un exemplar cu reprez. paratei.

Instanța pune in discutie exceptia inadmisibilitatii actiunii, sustinuta de catre parata prin intampinare.

Reprez. paratei solicita admiterea exceptiei si respingerea actiunii ca inadmisibila intrucat nu sunt intrunite conditiile prevazute de art. 132 al.2 din L.31/1990.

Instanta, dupa deliberare, respinge ca neintemeiata exceptia invocata, avand in vedere ca, prin precizarea actiunii, reclamanta a aratat ca intelege sa invoce nulitatea absoluta a hotararii AGA iar regimul juridic al nulitatilor absolute permite invocarea acestora de catre orice persoana interesata, indiferent daca a participat sau nu la adunare si indiferent de modul in care a votat in sedinta.

Reprez. paratei arata ca nu mai are cereri de formulat si probe de administrat.

Instanta declara inchisa cercetarea judecatoreasca si acorda cuvantul in dezbateri judiciare.

Reprez. paratei solicita respingerea actiunii ca neintemeiata, cu cheltuieli de judecata, pentru motivele aratate in intampinare.

T R I B U N A L U L :

Prin cererea înregistrată în dosarul cu nr. de mai sus, la data de 3 iulie 2007, reclamanta BROADHURST INVESTMENTS LIMITED a chemat-o în judecată pe pârâta SC ARMATURA SA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună anularea hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor pârâtei nr.1/30 aprilie 2007 și anularea actului constitutiv aprobat de adunarea generală din 30 aprilie 2007.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că hotărârea a cărei anulare o solicită a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legii. Astfel, adunarea generală a decis în mod ilegal anularea actului constitutiv existent și aprobarea unui nou act constitutiv al societății, nulitatea fiind o sancțiune care intervine în cazul în care, la încheierea actului juridic, nu se respectă dispozițiile legale referitoare la condițiile de validitate ale actului juridic. Așadar, se putea vorbi despre nulitatea actului constitutiv al pârâtei numai în cazul în care la constituirea societății nu ar fi fost respectate dispozițiile referitoare la condițiile de validitate a actului constitutiv al unei societăți comerciale.

S-a arătat că momentul în raport cu care se apreciază conformitatea actului juridic cu legea este acela al încheierii actului juridic, ori în cauză nu este vorba de așa ceva, ci nulitatea este decisă chiar de pârâtă sub pretextul unei simple modificări legislative, o asemenea modificare legislativă neputând determina sub nici o formă anularea actului constitutiv al unei societăți comerciale.

De asemenea, s-a decis în mod ilegal ca societatea reclamanta să nu fie considerată prezentă la adunare, deși sancțiunea legală pentru nedepunerea la timp a procurilor afectează doar exercițiul dreptului la vot.

Astfel, conform prev. art.125 alin.3 din Legea nr.31/1990, procurile vor fi depuse în original cu 48 de ore înainte de adunare sau în termenul prevăzut de actul constitutiv, sub sancțiunea pierderii exercițiului dreptului de vot în acea adunare.

Așadar, sancțiunea legală este unică și clară pierderea exercițiului de vot.

Rezultă că acționarul respectiv este luat în calculul cvorumului, însă nu are posibilitatea de a-și exercita dreptul de vot. Reprezentanții pârâtei au decis însă, în mod ilegal, că societatea reclamantă nu va fi luată nici în calculul cvorumului, nu se vor contabiliza la numărarea voturilor și la prezența la adunare voturile aparținând acționarului Broadhurst Investments Limited. Astfel, a fost încălcat unul din drepturile esențiale ale acționarului, respectiv acela de a participa la adunarea generală a acționarilor.

Pârâta a încercat salvarea aparențelor printr-o ficțiune, făcând în final mențiunea „mandatarului acționarului fi este permis să participe la adunarea generală fără drept de vot”.

Reclamanta a mai arătat că a participa la o adunare generală înseamnă a fi considerat prezent prin luarea în calculul cvorumului, ceea ce nu s-a întâmplat, și a avea posibilitatea de a se comporta activ în cadrul adunării. Practic, din moment ce acționarul nu este luat în calculul cvorumului, din punct de vedere juridic aceasta înseamnă că este considerat absent, ceea ce reprezintă o gravă încălcare a dreptului de a participa la adunarea generală.

Așadar, neluarea în calcul cvorumului societății reprezintă încălcarea dreptului esențial al oricărui acționar de a participa la adunarea generală și atrage sancțiunea nulității pentru hotărârea adoptată în aceste condiții.

Art. 5 alin. 6 lit. c din Legea societăților comerciale dispune că forma autentică a actului constitutiv este obligatorie atunci când printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un teren, or, capitalul social al părâtei include și valoarea terenurilor societății, astfel că, în lipsa formei autentice, acest act constitutiv este lovit de nulitate absolută.

Reclamanta a mai arătat că nu se află în situația unei simple modificări de act constitutiv, ci este vorba de aprobarea unui nou act constitutiv. Or, pentru aprobarea unui act constitutiv, este necesar acordul tuturor asociaților, acord exprimat prin semnarea acestui act constitutiv. Nici nu poate fi vorba de un consimțământ al tuturor acționarilor, de vreme ce foarte mulți au absentat de la adunarea generală, iar din cei prezenți s-au înregistrat 6.094.200 voturi împotriva.

Prin hotărârea adoptată la pct. 2, adunarea generală a acționarilor părâtei din 30 aprilie 2007 a nesocotit limitarea legală a mandatului administratorilor în privința încheierii actelor juridice de acest tip.

În speță, la pct. 2 al hotărârii din 30 aprilie 2007, adunarea generală extraordinară a acționarilor părâtei a împuternicit cu titlu general consiliul de administrație să încheie acte juridice prin care să constituie în garanție bunuri din patrimoniul societății, nesocotind tocmai limitarea legală a mandatului administratorului în privința încheierii actelor juridice de un anumit tip. Prin neîndeplinirea condiției aprobării prealabile cerută de dispozițiile imperative ale legii, părâta încearcă să confere puteri exorbitante administratorilor, în scopul scoaterii actelor lor de sub controlul adunării generale.

De asemenea, s-a decis în mod ilegal, răscumpărarea de acțiuni proprii ale societății părâte, cu încălcarea disp. art. 103/1 din Legea societăților comerciale.

Conform pct. 4 din hotărâre, s-a aprobat răscumpărarea de acțiuni ale societății comerciale până la 10% din capitalul social al societății comerciale, acțiunea de răscumpărare urmând să se facă pe o perioadă de 18 luni iar sursa de finanțare va fi profitul realizat de societate. Se poate observa că hotărârea AGEA din 30 aprilie 2007 încalcă în mod esențial dispozițiile legii, întrucât nu este precizat numărul maxim de acțiuni ce urmează a fi dobândite și nu este precizată contravaloarea minimă și maximă a acțiunilor ce urmează a fi dobândite.

Totodată la pct. 3 al hotărârii se decide majorarea capitalului social al părâtei, însă cu o clauză ilegală, respectiv acțiunile nesubscrise în cadrul perioadei de exercitare a dreptului de preferință se redistribuie acționarilor înregistrați la data de înregistrare a drepturilor de preferință după metoda, „primul venit, primul servit” care vor putea fi subscrise într-o perioadă de 5 zile de la expirarea perioadei de subscriere, adică în perioada 21-25.07.2007, între orele 12,00-15,00.

Practic, părâta instituie două drepturi de preferință succesive la subscrierea acțiunilor din majorarea capitalului social, când legea stipulează că acest drept poate fi acordat o singură dată, prevăzând și modul de utilizare a eventualelor acțiuni rămase nesubscrise.

Legea prevede acordarea unui singur termen de preferință, iar destinația acțiunilor rămase este și ea stabilită prin lege, respectiv vor putea fi oferite publicului. Practic, oferirea acțiunilor către vechii acționari după metoda „primul venit, primul servit”, nu face altceva decât să creeze o discriminare între acționari, pentru că nu toți beneficiază de dreptul de a subscrie, ci numai aceia care solicită cu mai mare rapiditate aceasta. Or, dreptul de preferință se exercită, întotdeauna, de către vechii acționari ai societății, doar așa având aceștia posibilitatea de a-și conserva cota de participare la capitalul social.

Astfel, părâta avea posibilitatea legală ca la expirarea termenului de exercitare a dreptului de preferință, fie să ofere acțiunile rămase nesubscrise publicului, fie să le anuleze, ambele modalități fiind legale și echitabile, pentru că nu generau un tratament discriminatoriu al acționarilor.

Părâta prin întâmpinare a solicitat respingerea acțiunii ca inadmisibilă, netemeinică și nelegală, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea poziției sale procesuale, părâta a învederat că la data de 30 aprilie 2007 a avut loc adunarea generală conform convocatorului, așa cum rezultă din actele anexate la dosar.

Adunare generală se afla la a doua convocare, iar pentru desfășurarea acestei adunări este necesar prezența a cel puțin jumătate din capitalul social. La intrarea în sala de ședință, fiecare acționar a fost legitimat conform prevederilor în vigoare, a fost introdus pe lista de prezență și a semnat această listă.

Părâta a arătat că acțiunea este inadmisibilă întrucât conform prev. art. 132 alin. 2 din legea nr. 31/1990 hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se înscrie aceasta în procesul verbal al ședinței. Având în vedere că reprezentantul reclamantei a fost prezent la ședința adunării

generale dar voturile acestui acționar nu au fost cuantificate ca și prezentă la adunarea generală și i s-a ridicat dreptul de vot pentru această adunare generală, acest lucru nu poate să-i confere dreptul de a ataca în justiție hotărârea adunării generale. Reprezentantul reclamantei a fost lăsat să asiste la ședința adunării generale, chiar i s-a permis să facă unele comentarii și să ridice unele probleme în ceea ce privește desfășurarea ședinței și dezbaterii problemelor cuprinse pe ordinea de zi, iar acest fapt se poate constata din procesul verbal al ședinței.

Referitor la netemeinicia și nelegalitatea acțiunii, pârâta a arătat că deși reclamanta a contestat în justiție hotărârea, înaintarea acestei acțiuni în instanță este doar o acțiune de șicanare și de pătare a imaginii pârâtei și confirmarea imaginii de acționar agresiv al reclamantei în situația în care este acționar minoritar într-o societate comercială.

Astfel, aceasta a solicitat anularea hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor în totalitate și anularea actului constitutiv, și deși invocă în cadrul acțiunii motive de nulitate absolută a hotărârii, în această situație ar fi trebuit să solicite constatarea nulității.

Referitor la primul punct al hotărârii adunării generale contestat de către acționar, reclamanta susține că nu se poate face pe cale convențională anularea unui act constitutiv, nulitatea fiind o sancțiune ce intervine în cazul în care nu au fost respectate condițiile de validitate a unui act juridic.

În cazul în speță, anularea a avut ca efect de fapt modificarea în totalitate a actului constitutiv al societății existent la data ședinței adunării generale și aprobarea unui nou text de act constitutiv, iar acest fapt nu a dus automat la autonanularea societății comerciale, așa cum susține reclamanta și la înființarea unei noi societăți comerciale. Prin această acțiune s-a dorit să se realizeze o actualizare mai ușoară a actului constitutiv prin simplificarea acestuia.

Cât privește accesul acționarilor în sala de ședință a adunării generale, pârâta arată că a adus suficiente argumente prin care să demonstreze că a procedat corect în ceea ce privește prezența la adunarea generală, cuantificarea prezenței și a voturilor la adunarea generală, iar faptul că reclamanta își invocă propria culpă în motivarea faptului că nu s-a respectat prevederile legale referitoare la calculul cворumului de prezență și a voturilor.

În ceea ce privește nulitatea actului constitutiv din perspectiva încălcării condițiilor de formă cerute de lege, reclamanta a invocat doar prevederile art. 5 alin.6 din Legea 31/1990 care ar fi aplicabile acestei situații, dar a omis să invoce și prev. de art. 201 alin.2 din același act normativ.

Cât privește mandatul acordat de adunarea generală a acționarilor consiliului de administrație de a solicita credite și a garanta aceste credite cu activele societății, această hotărâre se încadrează în prev. art. 241 din Legea nr. 297/2004 și art. 15322 din Legea nr. 31/1990.

Din textul de lege rezultă foarte clar că adunarea generală poate da un mandat nelimitat pentru încheierea unor acte juridice de către consiliul de administrație sau un mandat limitat, ori în speță adunarea generală a aprobat mandatarea consiliului de administrație, în funcție de nevoile financiare ale societății să solicite credite și să încheie contracte de credit și contracte de garanție imobiliară sau mobilă, ceea ce nu contravine în nici un fel prevederilor legale.

Referitor la aprobarea răscumpărării de acțiuni, pârâta a arătat că deși reclamanta a citat prevederi legale referitoare la această opțiune, nu a indicat care sunt prevederile legale încălcate de adunarea generală prin aprobarea răscumpărării de acțiuni.

La termenul de judecată din 7.11.2007, reclamanta a precizat acțiunea în sensul ca solicita constatarea nulității hot. AGA.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Consiliul de administrație al SC ARMATURA SA - Cluj-Napoca, str. Gari nr. 19, J12/13/1991, în baza statutului și a contractului de societate, a convocat adunarea generală ordinară și extraordinară a acționarilor pentru 29.04.2007, la sediul societății, urmând ca AGEA să se desfășoare începând cu ora 10 iar AGA începând cu ora 11.

Ordinea de zi pentru AGEA, publicată în M.Of. partea a IV-a nr. 1001/26.03.2007, a fost următoarea:

1. aprobarea anularii actului constitutiv existent și aprobarea unui nou act constitutiv prin aplicarea modificărilor intervenite în L.31/1990;

2. aprobarea plafonului de credit curent și imputernicirea consiliului de administrație, prin președinte, de a solicita, dacă este cazul, suplimentarea acestui credit și de a angaja credite pe obiecte, documente și facilitati;

3. aprobarea majorării capitalului social prin aport în numerar;

4. aprobarea răscumpărării de acțiuni până la 10% din capitalul social;

5. aprobarea datei de înregistrare pentru aplicarea hot. AGEA ca fiind 20.05.2007.

A doua convocare a fost stabilită pentru 30.04.2007 iar ordinea de zi anterior menționată a fost aprobată cu 15.134.332 voturi pentru și 6.094.200 voturi împotriva.

Așa cum rezultă din hotărârea nr. 1/30.04.2007, publicată în Monitorul Oficial partea a IV - a nr. 1833/18.06.2007, pentru această adunare nu s-au contabilizat, la numărarea voturilor și la prezenta la adunare voturile aparținând acționarului BROADHURST INVESTMENTS LIMITED prin mandatar MOISE CATALIN TEODOR deoarece acest acționar nu a respectat prevederile art. 125 al.3 din L.31/1990 privind depunerea, la

sediul societății, cu 48 ore înainte deținerea adunării generale, a procurilor de reprezentare, acestea fiind depuse doar în sedința, mandatului acționarului fiindu-i permis să participe la sedința fără drept de vot.

Reclamanta invocă, prin prezenta acțiune, următoarele aspecte, motive de nulitate absolută a hotărârii AGEA NR. 1/2007 a SC ARMATURA SA:

- anularea actului constitutiv existent;
- încalcarea dreptului de a participa la adunare;
- încalcarea condițiilor de formă ale actului constitutiv;
- limitarea legală a mandatului administratorilor;
- acordarea discriminatorie a dreptului de preferință.

Sediul materiei în ceea ce privește regimul juridic al nulității hotărârilor adunărilor generale este art. 132 din L.31/1990, acesta fiind, cu siguranță, cel mai prolific text legal, din perspectiva intervenției puterii judecătorești în funcționarea societăților.

În alin. 1, textul consacră principiul fundamental potrivit căruia hotărârile adoptate în limita legii și a actului constitutiv sunt obligatorii pentru toți acționarii/asociații, indiferent dacă au votat contra sau au absentat de la sedința organului statutar.

Textul legal conferă actului juridic al hotărârii adunării generale a asociațiilor/acționarilor putere de lege, prin analogie cu art. 969 C.civ. în materie contractuală. Păstrând cadrul comparației cu art. 969 C.civ., după cum convențiile au forță obligatorie numai în măsura conformității lor cu dispozițiile legale imperative, tot astfel, hotărârile organului statutar sunt valabile numai cu condiția adoptării lor cu respectarea legii și actului constitutiv.

Art. 132, alin. 2 din LSC permite acționarilor/asociațiilor care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se însereze aceasta în procesul-verbal al sedinței să atace în justiție hotărârea contrară legii sau actului constitutiv, acțiune calificată în alin. 5 ca fiind una în anulare.

Dispozițiile art. 131 alin. 2 din LSC au condus la deducerea unui principiu esențial în dreptul societăților, potrivit căruia punerea în discuție a validității hotărârilor AGA este un atribut exclusiv al asociațiilor, în timp ce terții (creditorii sociali) au numai dreptul, conferit de art. 61 din LSC, de a face opoziție la hotărârile AGA. Acest din urmă demers nu poate însă conduce la anularea unei hotărâri AGA, ci numai la constatarea inopozabilității acesteia față de creditorul opozant, până la plata creanței societății.

Atunci însă când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată de orice persoană interesată.

În aceste condiții, de lege lata persistă principiul potrivit căruia au forță obligatorie numai hotărârile adoptate în conformitate cu legea și actul constitutiv al societății.

Prin urmare, acțiunea în anulare trebuie să întrunească una dintre următoarele condiții de admisibilitate:

- a) hotărârea AGA contravine unei dispoziții legale imperative, prevăzută în orice act normativ din dreptul pozitiv român sau comunitar, de natură societară sau extrasocietară;
- b) hotărârea AGA contravine unei prevederi legale dispozitive/supletive din LSC și legislația cu incidență în această materie, iar actul constitutiv al societății nu prevede vreo clauză derogatorie;
- c) decizia este contrară actului constitutiv, nerespectând anumite clauze statutare (cu condiția ca dispozițiile respective din statut sau contractul de societate să nu fie invalidate pe motiv de încălcare a unei norme legale imperative).

În schimb, legiuitorul dedublează regimul juridic al acțiunii în anularea hotărârilor AGA, după cum urmează:

- a) dacă se invocă motive de nulitate relativă a hotărârii, calitatea procesuală activă o pot avea numai persoanele care au calitatea de acționar la momentul adoptării hotărârii, iar termenul de prescripție al acțiunii este de 15 zile de la data publicării în M.Of., partea a IV-a a hotărârii
- b) dacă se invocă motive de nulitate absolută a hotărârii, calitatea procesuală activă poate aparține oricărei persoane care poate justifica un interes real, actual și legitim în constatarea nulității absolute a hotărârii și respectarea dispozițiilor legale imperative, acțiunea fiind imprescriptibilă.

Sursa principală a nulităților în legătură cu activitatea adunărilor generale este LSC, existând, în alți temeni, o ordine publică societară. În legătură cu aceasta, se pot formula mai multe observații.

În primul rând, determinarea imperativității legale este dificilă.

Nulitățile exprese rezidă, într-o categorie extrem de restrânsă de prevederi ale LSC, în care se menționează că nerespectarea normei atrage nulitatea actului.

Cele trei cazuri, care privesc exercitarea dreptului de vot și majorarea capitalului social, sunt: cel prevăzut de art. 125 alin. 5 din LSC, care prevede că administratorii și funcționarii societății nu pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută, cel prevăzut de art. 128 alin. 2 din LSC, potrivit căreia orice convenție privind exercitarea într-un anumit fel a dreptului de vot este nulă și, respectiv cel prevăzut de art. 216 alin. 3 din LSC, care prevede că operațiunea de majorare a capitalului social efectuată fără acordarea dreptului de preferință către acționarii existenți... este anulabilă.

Așadar, nulitățile virtuale în materie societară constituie principiul. De aceea, pasul primordial este determinarea noțiunii de imperativitate, purtătoare a ordinii publice.

Într-o primă concepție, ce are în vedere finalitatea imperativului, acesta exprimă și impune un ordin de a face sau de a se abține de la ceva.

Într-o altă concepție, care privește noțiunea potrivit funcției sale și este în mod curent admisă ca fiind concepția juridică, o normă este imperativă când este inspirată de considerente de interes general, interes a cărui protecție s-ar compromite dacă inițiativele individuale ar putea să împiedice aplicarea legii ori să deroge de la aceasta.

În fine, o a treia abordare susține, din rațiuni pragmatice, că este imperativă orice dispoziție în legătură cu care se poate deduce, în mod rațional, că legiuitorul o consideră importantă și obligatorie pentru derularea corectă a raporturilor juridice reglementate în actul normativ.

Cele trei concepții se pot îmbina, prin luarea în considerare a principiilor fundamentale ale dreptului societăților comerciale și prin sesizarea intenției concrete a legiuitorului. În orice caz, după ce se determină natura imperativă a dispoziției legale, constatându-se că aceasta face parte din ordinea publică, trebuie să se aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă este vorba despre o ordine publică de direcție sau, din contra, de o ordine publică de protecție.

În primul caz, se consideră că legiuitorul dorește pur și simplu să dirijeze raportul juridic într-un anumit sens sau în anumite condiții, fără a se putea stabili că se protejează în concret vreun anumit interes. Este evident că încălcarea unei astfel de norme conduce la nulitatea absolută.

În cel de-al doilea caz, trebuie stabilită natura interesului protejat. Dacă se poate deduce că legiuitorul, prin norma respectivă, îi protejează pe asociați/acționari, încălcarea normei imperative conduce la nulitate relativă. În schimb, dacă ordinea publică protejează un interes general, care excede părților, încălcarea acesteia determină nulitatea absolută.

În fine, procedura AGA poate încălca și norme interpretate ca fiind dispozitive. Atunci, trebuie studiat dacă actul constitutiv al societății are prevăzute clauze derogatorii. În caz contrar, norma se consideră încălcată, însă sancțiunea nu poate fi decât nulitatea relativă, cu toate consecințele juridice respective.

Ordinea publică societară referitoare la adunările generale ale asociațiilor sau acționarilor, ca limită a legalității hotărârilor, dar și a libertății contractuale în materie, se constituie în jurul unor norme care privesc procedura organizării adunării generale, obiectul dezbaterilor, precum și exercitarea dreptului de vot.

În ceea ce privește procedura organizării AGA, sediul materiei se găsește în principal în dispozițiile art. 117 și urm. din LSC, referitoare la societățile pe acțiuni, toate având un caracter imperativ.

Normele referitoare la organizarea AGA sunt imperative, fiind în principal norme care tind la asigurarea exercitării în cunoștință de cauză a dreptului de vot al asociațiilor. De aceea, încălcarea acestor norme atrage în principiu nulitatea relativă a hotărârii astfel adoptate. Cu toate acestea, dacă nu s-a realizat deloc formalitatea convocării, se poate spune că nu mai este incidentă instituția viciului consimțământului, ci aceea a inexistenței consimțământului asociațiilor, deci sancțiunea corectă ar fi nulitatea absolută.

În principiu, nulitatea derivată din nerespectarea procedurii ședinței este relativă, întrucât se poate considera că legiuitorul a instituit procedura dezbaterilor în vederea protejării interesului acționarilor de adoptare a unei decizii în mod corect și organizat.

Obiectul adunărilor generale marchează trecerea de la imperativitatea societară la ordinea publică extra-societară. Cea dintâi se raportează îndeosebi la aspecte procedurale, care conduc în principiu la nulități relative. În schimb, cea de-a doua, se referă la problemele de fond care sunt discutate și stabilite prin hotărârile AGA. În primul rând, obiectul dezbaterilor este cel care determină natura adunării (ordinară sau extraordinară), cu consecințe în ceea ce privește competențele derivate din statutul legal al organelor deliberatorii. În al doilea rând, există și nulități intrinseci, de fond, ale hotărârilor sociale, atunci când acestea încalcă orice norme de ordine publică existente în dreptul pozitiv.

Referitor la imperativitatea societară, este de remarcat faptul că funcționarea societăților comerciale este construită pe principiul ierarhiei organelor sociale și al separației puterilor. Legea fixează în mod imperativ puterile și prerogativele organelor sociale, din două rațiuni: pentru a permite asigurarea unui echilibru intern destinat prevenirii abuzurilor în materie societară și care garantează un anumit grad de eficacitate al funcționării societăților, respectiv pentru a conferi securitate și credibilitate față de terți care intră în legături juridice cu societatea.

Dacă anumite modificări ale regimului legal sunt operate pe cale convențională, prin clauzele actului constitutiv, acestea pot fi valabile numai dacă nu aduc atingere principiului ierarhizării și separației organelor societare, din punctul de vedere al competențelor. Încălcarea competențelor organelor statutare, ca și cauză de nulitate a hotărârilor AGA, nu se confundă cu delegarea de competențe, pe care AGEA este îndreptățită să o confere consiliului de administrație în temeiul art. 114 din LSC.

Cât privește ordinea publică extra-societară, trebuie remarcat că ordinea publică în materia adunărilor generale nu se limitează la normele legale referitoare la organizarea, desfășurarea și atribuțiile acestora. Valabilitatea actului juridic adoptat prin voința acționarilor poate fi afectată și de conținutul propriu-zis al

hotărârii. Datorită caracterului extensiv al formulării art. 132 alin 2 din LSC, întreg dreptul pozitiv român are aptitudinea de a provoca nulitatea deciziei organului social. Alături de imperativitatea internă societară, ordinea publică extra-societară constituie așadar o sursă extrem de vastă a nulităților în materia activității AGA.

Hotărârile AGA se pot anula, în temeiul art. 132 din LSC, și pentru motive ce țin de ordinea publică generală, alcătuită din totalitatea normelor imperative din dreptul pozitiv.

Dupa aceasta scurta trecere în revista a regimului juridic al nulitatilor raportat la dispozițiile legale privind societățile comerciale, trebuie învederate următoarele:

Adunarea generală extraordinară din 30.04.2007, a carei hotărâre este contestată, a decis „anularea actului constitutiv existent și aprobarea unui nou act constitutiv al SC ARMATURA SA.”

Aceasta „anulare”, a avut ca efect de fapt modificarea actului constitutiv al societății existent la data ședinței adunării generale și aprobarea unui nou text de act constitutiv dorindu-se a se realiza o actualizare mai ușoară a actului constitutiv prin simplificarea acestuia.

Maniera în care a înțeles ca acționeze parata este fără îndoială deficitară sub aspectul limbajului juridic dar scopul urmărit a fost evident: modificarea actului constitutiv existent.

Se poate concluziona, sub acest aspect, că, nu a fost vorba efectiv despre aplicarea institutiei juridice a anularii, despre vreo cauză de ineficacitate a actului juridic ci de o modificare a actului constitutiv existent, operațiune juridică permisă de art. 204 din L.31/1990 care prevede că:

(1) Actul constitutiv poate fi modificat prin hotărârea adunării generale adoptată în condițiile legii sau printr-un act adițional la actul constitutiv sau prin hotărârea instanței judecătorești, în condițiile art. 223 alin. (3) și art. 226 alin. (2).

În alin. 2 al aceluiași articol, se statuează asupra faptului că forma autentică a actului modificator adoptat de asociați este obligatorie atunci când are ca obiect:

- a) majorarea capitalului social prin subscrierea ca aport în natura a unui teren;
- b) modificarea formei juridice a societății într-o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;
- c) majorarea capitalului social prin subscripție publică.

Rezultă deci că susținerea reclamantei referitoare la nerespectarea formei autentice, ad validitatem a actului constitutiv modificat, aprobat de AGEA, nu corespunde realității deoarece actul aprobat în 30.04.2007 nu are un astfel de obiect, fiind incidenta teza I a alin. 1 din art. 204.

Chiar dacă capitalul social s-a constituit inițial și prin aport în terenuri, majorarea decisă în 30.04.2007 urmează a fi făcută prin aport în numerar, așa cum rezultă din pct. 3 al ordinii de zi publicate.

Pentru acuratețea exprimării juridice, se impune totuși eliminarea din hotărârea atacată a noțiunii de anulare astfel încât să se înlăture orice eventuală neînțelegere cu privire la acordul de voință exprimat de acționari în cadrul ședinței din 30.04.2007.

Așa cum în mod corect a învederat reclamanta, nulitatea este o sancțiune care intervine fie de drept, fie urmare a unei hotărâri judecătorești, nicidecum pe cale convențională iar terminologia juridică uzitată trebuie să fie neechivocă, cu atât mai mult cu cât mandatul pentru redactarea actului modificator a fost dat unei persoane cu studii juridice.

Acesta este motivul pentru care instanța a considerat că se impune constatarea nulității absolute a hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor SC ARMATURA SA nr. 1/30.04.2007 în ceea ce privește mențiunea referitoare la anularea actului constitutiv existent.

Cât privește accesul acționarilor în sala de ședință a adunării generale, voturile aparținând acționarului BROADHURST INVESTMENTS LIMITED nu au fost avute în vedere la prezentarea la adunare și la numărare deoarece acest acționar nu a respectat prevederile art. 125 al.3 din L.31/1990 privind depunerea, la sediul societății, cu 48 ore înainte de începerea adunării generale, a procurilor de reprezentare, acestea fiind depuse doar în ședința, mandatului acționarului fiindu-i permis să participe la ședința fără drept de vot.

Conform prev. art.125 alin.3 din Legea nr.31/1990, procurile vor fi depuse în original cu 48 de ore înainte de adunare sau în termenul prevăzut de actul constitutiv, sub sancțiunea pierderii exercițiului dreptului de vot în acea adunare.

Rezultă că acționarul respectiv este luat în calculul cvorumului, însă nu are posibilitatea de a-și exercita dreptul de vot.

Parata a nesocotit această dispoziție legală însă sancțiunea aplicabilă este, în acest caz nulitatea relativă, în condițiile dovedirii, de către parte, a unei vătămări.

În speta, reclamanta nu a făcut dovada vreunui prejudiciu astfel cauzat, simpla susținere cu privire la încălcarea exercițiului dreptului de vot nefiind suficientă pentru a justifica anularea.

Mai mult, hotărârea AGEA a fost adoptată cu 15.134.332 voturi pentru și 6.094.200 voturi împotriva, în condițiile în care s-a apreciat că au fost prezenți la ședința 12 acționari cu un număr de 21.228.537 acțiuni reprezentând 69,67% din capitalul social.

Potrivit art. 115 din L.31/1990, pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare, când actul constitutiv nu dispune altfel, sunt necesare:

- la prima convocare, prezenta actionarilor reprezentând trei pături din capitalul social, iar hotărârile sa fie luate cu votul unui număr de acționari care sa reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social;
- la convocările următoare, prezenta actionarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar hotărârile sa fie luate cu votul unui număr de acționari care sa reprezinte cel puțin o treime din capitalul social.

Retinand ca hotararea atacata a fost adoptata la a doua convocare, devin incidente dispozitiile referitoare la participarea, la sedinta, a actionarilor detinand 1/2 din capital si adoptarea cu votul a 1/3 din capitalul social.

In speta, la sedinta din 30.04.2007 s-a considerat ca au participat, potrivit procesului verbal al sedintei f.77, actionari reprezentand 69,67% din capitalul social iar hotararea a fost adoptata cu votul a 49,66% din capitalul social.

In conditiile in care reclamanta detine un numar de 2.082.571 actiuni, reprezentand 6,83% din capitalul social, chiar daca s-ar fi avut in vedere participarea ei la sedinta, nu ar fi fost influentat rezultatul votului iar ordinea de zi a sedintei ar fi fost adoptata.

Fata de aceste imprejurari, motivul de anulare invocat de catre reclamanta este neintemeiat, rmand a fi respins.

Cât privește mandatul acordat de adunarea generală a acționarilor consiliului de administrație de a solicita credite și a garanta aceste credite cu activele societății, această hotărâre se încadrează în prev. art. 241 din Legea nr. 297/2004.

Astfel, potrivit acestui text de lege, actele de dobândire, înstrăinare, schimb sau de constituire în garanție a unor active din categoria activelor imobilizate ale societății, a căror valoare depășește, individual sau cumulativ, pe durata unui exercițiu financiar, 20% din totalul activelor imobilizate, mai puțin creanțele, vor fi încheiate de către administratorii sau directorii societății numai după aprobarea prealabilă de către adunarea generală extraordinară a acționarilor.

Prin hotararea contestata, s-a mandatat presedintele consiliului de administratie de a solicita cererile de angajare a creditelor si contractele de imprumut, neidentificandu-se nici o incalcare a vreunei dispozitiile legale imperative sau dispozitive.

Din textul de lege rezultă că adunarea generală poate da un mandat nelimitat pentru încheierea unor acte juridice de către consiliul de administrație sau un mandat limitat, ori în speță adunarea generală a aprobat mandatarea consiliului de administrație, în funcție de nevoile financiare ale societății să solicite credite și să încheie contracte de credit și contracte de garanție imobiliară sau mobilă, ceea ce nu contravine în nici un fel prevederilor legale.

Referitor la aprobarea răscumpărării de acțiuni, conform pct. 4 din hotărâre, s-a aprobat răscumpărarea de acțiuni ale societății comerciale până la 10% din capitalul social al societății comerciale, acțiunea de răscumpărare urmând să se facă pe o perioadă de 18 luni iar sursa de finanțare va fi profitul realizat de societate.

Totodată la pct. 3 al hotărârii se decide majorarea capitalului social al părții, acțiunile nesubscrise în cadrul perioadei de exercitare a dreptului de preferință urmand a se redistribui acționarilor înregistrați la data de înregistrare a drepturilor de preferință după metoda, „primul venit, primul servit” care vor putea fi subscrise într-o perioadă de 5 zile de la expirarea perioadei de subscriere, adică în perioada 21-25.07.2007, între orele 12,00-15,00.

Oferirea acțiunilor către vechii acționari după metoda „primul venit, primul servit”, nu creează vreo discriminare între acționari, pentru că toți beneficiază de dreptul de a subscrie, cu singura condiție de a-și exprima intenția în timp util.

Dreptul de preferință se exercită de către acționarii societății, aceștia posibilitatea de a-și conserva cota de participare la capitalului social.

Faptul ca se solicita ca, pentru a doua subscriere, sa se actioneze cu mai mare rapiditate nu poate fi retinut ca un motiv de anulare a hotararii in conditiile in care reclamanta nu poate sa justifice vreo vatamare in acest sens, avand pe deplin cunostinta de conditia impusa in acest caz de catre AGEA.

Avand in vedere toate aceste considerente, instanta va admite in parte actiunea, va constata nulitatea absoluta a hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor SC ARMATURA SA nr. 1/30.04.2007 în ceea ce privește mențiunea referitoare la anularea actului constitutiv existent si va respinge cererea privind constatarea nulității actului constitutiv aprobat de adunarea generală din 30.04.2007, ca neintemeiată.

Desi parata a solicitat aplicarea art. 274 C.p.c, nu a facut dovada vreunei cheltuieli de judecata avansate in acest litigiu astfel incat instanta nu a putut da curs acestei cereri.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC BROADHURST INVESTMENTS LIMITED cu sediul în București, B-dul Pierre De Coubertin, Office Center nr. 3-5, et. 1, parson 1, sector 2 în contradictoriu cu pârâta SC ARMĂTURA SA cu sediul în Cluj Napoca str. Gării nr. 19 și în consecință:

Constată nulitatea absolută a hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor SC ARMĂTURA SA nr. 1/30.04.2007 în ceea ce privește mențiunea referitoare la anularea actului constitutiv existent.

Respinge cererea privind constatarea nulității actului constitutiv aprobat de adunarea generală din 30.04.2007, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 7 noiembrie 2007.

PREȘEDINTE
MARIA CONSTĂNGIOARĂ

GREFIER
ANA PETEAN

Red.4.ex.
MC/MC/18.12.2007

Id. conf.